



INFOSTRA

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Rodí se na naší škole
nová generace
talentů?

Co nám řekl
Jiří Mádl o
Vlnách?



PILOTNÍ VYDÁNÍ

Obsah

Úvodník, QR kód zpětné vazby	1
Za oponou (klávesnicí)	2–5
Zápisy	6–7
Nevzdali to, a tak to je	8–9
KMD – Kartonový tatka	10–11
Čum z vokna	12
Expedice Vánoční Vídeň	13
Učitelský Brainrot	14–15
Co si o nás myslí skauti	16–17
Kam na vysokou	18–19
Bažanti a mazáci	20
Doporučeno algoritmem	21
Fiala vrací úder	22–23
Když se z rádiové vlny stane tsunami	24
Rozhovor s Jiřím Mádlem	25
Branky, Body, Modřiny	26–27
Poetický koutek	28
Tiráž	29

international

Česko-anglické gymnázium

Větší počet hodin je vedený v anglickém jazyce (min. 32 % výuky) a opírá se o odborné oblasti jako history, society, science, skills, math a logic.

europa

Evropské gymnázium

Předměty zahrnují strategické oblasti podporované Evropskou komisí – digitální technologie, udržitelnost, mezinárodní vztahy a politika.

meda

Gymnázium pro budoucí lékaře a psychology

Důraz na 2 specializované oblasti. Lékařsko-přírodovědný program a psychologický program.

aspira

Všeobecné gymnázium

Kvalitní všeobecné vzdělání a široká nabídka volitelných předmětů a jazyků. U studentů rozvíjíme kompetence a dovednosti v oboru, který je zajímavý.

digita

Gymnázium digitálních technologií

Gymnázium kombinuje kvalitní všeobecné vzdělání s výraznou specializací na digitální dovednosti a kompetence.

pontia

Česko-ukrajinské gymnázium

Jediné česko-ukrajinské gymnázium v ČR se ve spolupráci s velvyslanectvím UA zaměřuje na česko-ukrajinský kulturní kontext a vztahy.

pontia

inFostra 0/ 2025

Vydává: Gymnázium Fostra, Roháčova 1148/63, Praha 3–Žižkov

Šéfredaktorka: Šarlota Bauerová

Šéfredaktor: Richard Karlík

Redakční tým: Šarlota Bauerová, Sarah Dienstbierová, Tereza Fulínová, Nikola Holeček, Max Joseph Huntley, Lenka Hůrková, Daniel Kalát, Richard Karlík, Karolína Krestyn, Kristína Pernicová, Jakub Josef Šilhánek, Vojtěch Vaníček, Matěj Zaplatílek

Grafická úprava: Šarlota Bauerová, Richard Karlík, Matěj Zaplatílek

Pedagogický dohled: Martin Broniš, Štěpán Hamajda

Kontakt: FOSTRA–casopis@fostra.cz, infostra2025@gmail.com

Distribuce: Gymnázium Fostra

Poetický koutek

Poetický koutek

Báseň I2.D

Tak dnes jsem přišla do třídy,
asi dva lidi na mě civěli.
Od rána až do večera,
boty jsem si protančila.
Teď tu stojím před váma,
s výrazem jak na pána.

Jeden v zadu taký černý,
vedle něho raubíř velký.
Mezi nimi fotbalista,
který při fotbale výská.
Zadní lavice není tak tichá
– Pes který z ničeho nic štěká,
se na řetěz chytit nedá.
Rakušan svoje kresby sdílí
s Karlíkem se tomu v zadu kření.

Před tabulí se historik předvádí,
Baseballovou pálkou si tě nabalí.
Ta chytřá v druhé lavici,
si stěžuje na svoji okostici,
a ta paní za ní,
která má lepší absenci než tu moji,
v kapse matchu různých druhů má,
však ani ochutnat nám nedá.
Vedle ní ten opozdilec,
který kapku vody nepřežije.
Vlasy, šaty, obočí s těma vždycky
zatočí.
Pan vévoda si na svou čest vlajku
poskládá.
Nakonec se Adam ozve s hláškou
– NEVIM PROSTĚ!

Kristina Pernicová

Elfchen

Schule
ziemlich cool
Nie ganz voll
wir lernen ohne Groll
Toll!

Limerick

A teacher flew in from Bolivia.
With debt from her Harvard trivia.
She cried on the floor.
Burned the sauce, then cried more.
Now she's famous in Fostra's lore!

Jakub Josef Šilhánek



Úvodník

Milí čtenáři a čtenářky,

když cokoliv začíná, jde více či méně o historickou událost – a není tomu jinak i v našem případě. Nápad na školní časopis se zrodil z iniciativy pana učitele Martina Broniše, který měl s podobným projektem osobní zkušenosti už ze svých středoškolských let. Myšlenka zaujala vedení školy, pana učitele Štěpána Hamajdu i nás – odhodlané studenty. A tak vznikla redakce, která dnes čítá už přes patnáct stálých členů.

Naše redakční začátky nebyly, přiznejme si, úplně jednoduché. První úlek z blízkého se termínu vydání ale rychle vystřídaly zájem, zvědavost, a hlavně intenzivní práce. Jeden z redaktorů trefně poznamenal: „Za celý život jsem snad tolik toho nenapsal, jako za poslední měsíc.“ A právě tato energie nás dovedla k pilotnímu číslu, které právě držíte v rukou.

Naším cílem je oslovit co nejširší publikum uvnitř školy – od spolužáků až po učitele, vedení a celý nepedagogický personál. Věříme, že každý si v našem časopisu najde něco svého.

Chceme přinášet kvalitní a zajímavé informace – nejen o dění ve škole, ale i o tom, co hýbe světem kolem nás. Zároveň se snažíme motivovat, vzdělávat, bavit – a to formou, která je přístupná a čtivá, zkrátka taková, u které neusnete po třetím odstavci nebo nesáhnete po telefonu po pěti minutách čtení.

Věříme, že naše první dva měsíce práce oceníte. Budeme rádi za jakoukoliv zpětnou vazbu – inspiraci na nové články, nebo i za konstruktivní kritiku, která nám pomůže posunout opravdově první číslo zase o kus dál.

Závěrem děkujeme všem, kteří se na vzniku časopisu podíleli – a vám, že nás čtete.

Přejeme příjemné chvíle s inFostra. Zůstaňte s námi!

Richard Karlík



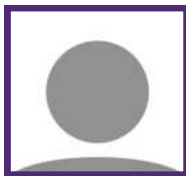
Ohodnot
školní časopis!

Za oponou (klávesnicí)

Šarlota Bauerová – šéfredaktorka

„Když nevíš co, tak začni.“

Věta, kterou jsem si řekla při první schůzi naší rady. Nečekala jsem, že se něčeho takového budu účastnit, ale už teď se těším na všechno, co budu moci předat. Můžete ode mne čekat zajímavé články, rozhovory a poutavé ankety. Možná i nějaká básnička se najde.



Kristina Pernicová – zástupkyně šéfredaktorky

Do tohoto časopisu bych chtěla přispět svojí kreativitou a otevřeností. Nebojím se komunikovat s lidmi a proto reportáže budou jednou z mých předností. Můžete však počítat s tím, že přispěji i článkem nebo básní.



Richard Karlík – šéfredaktor, redaktor a grafik

„Školní časopis? Proč ne!“

Nějak tak jsem se rozhodl o tom, jestli chci být v redakci školního časopisu.

Můžete ode mne očekávat články všeho druhu, od kultury, politiku, školu až po cokoliv co mi zní jako dobrý nápad na článek. Mimo psaní článků se angažuji jako šéfredaktor i jako grafik. Ve volném čase hraji fotbal, běhám, čtu a rád chodím za kulturou. Jinak doufám že se vám náš časopis bude líbit a zatím mezi řádky o/



BOJOVÉ SPORTY

8. června na turnaji UFC 316 se gruzínský „bijec“ Merab Dvalishvili utká o pás bantamové váhy se Seanem O'Malleyem. Merab a Sean se spolu střetnou již podruhé – tentokrát opět o titul šampiona. Neúnavný Merab v posledním zápase O'Malleyho jasně přejel a pomýšlí na druhou úspěšnou obhajobu titulu. Fanoušci s tímto zápasem nejsou spokojeni – tvrdí, že si Sean šanci na titul nezaslouží. O'Malley poslední zápas prohrál a byl rok mimo... Někteří zase říkají, že Sean nemá ani procentuální šanci vyhrát.



TENIS

Koncem června se nebudou nudit fanoušci tenisu. 30. června začíná již 139. ročník grandslamového turnaje Wimbledon, kde si poměří síly světová tenisová špička. My budeme fandit hlavně naší české krvi – Krejčíkové nebo Noskové. Očekávání jsou velká a Wimbledon je má v plánu naplnit. Nezapomeňte si vzít svoje jahody se šlehačkou a nechte se unést atmosférou nejprestižnějšího turnaje.

Vojtěch Vaniček

Branky

Modřiny

Body

FOTBAL

Ve světě fotbalu se toho za poslední měsíc odehrálo opravdu hodně. Známe vítěze Evropské ligy i Konferenční ligy. Tottenham po 17 letech získal trofej a prolomil tak svoji kletbu. Na domácí scéně slaví titul šampiona Chance ligy Slavia. V MOL Cupu překvapivě netriumfoval ani jeden z týmů pražských „S“, ale byla to právě Sigma Olomouc, která si smlsila na Spartě 3:1. Nedávno se konalo velkolepé finále Ligy mistrů mezi PSG a Inter Milán, zápas skončil debaklem 5:0 ve prospěch Francouzského PSG, jedná se tak o premiérovou výhru Pařížanů v milionářské soutěži. Zanedlouho startuje i Mistrovství světa klubů FIFA – kdo je váš favorit?!

HOKEJ

Po pohádkové výhře z minulého roku, kdy naši reprezentanti získali titul mistrů světa v domácí Praze, jsme byli plni očekávání. Bohužel jsme se nedokázali vzpamatovat po prohře s USA, a tak nás i Švédové udolali 5:2. I přesto jsme na kluky moc pyšní a věříme, že nám medaili přivezou domů příští rok.

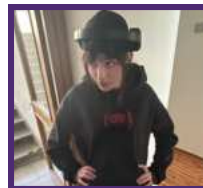


Jakub Josef Šilhánek – ilustrátor

Baví mě fotografování a kreslení, takže bych do časopisu rád přispíval ilustracemi. Mohu také psát články z oblasti automotive a technologií, protože mě tato témata dlouhodobě baví. Zajímám se také o historii, takže se nebráním ani tématům, která ji spojují s moderním světem.

Lenka Hůrková – grafička a ilustrátorka

V našem skvělém redakčním týmu jsem se ocitla čirou náhodou. Zatím této náhody vůbec nelituji, jelikož inteligentní a kreativní lidé jsou vždy skvělá společnost. Poskytnout lidem kvalitní čtení je samozřejmě neodmítnutelná příležitost, ale netýká se mě. Já mám tu schopnost nezpůsobit vám bohlav nevkusnou grafikou či ilustrací co křičí „**Spalte mne!**“



Matěj Zaplatílek – šéfgrafik, ilustrátor

Baví mě tvorba v oblasti audiovizuální a grafické tvorby, reklamy a správa účtů na sociálních sítích. Snažím se držet, v rámci možností, zdravý zdravotní styl, aktivně se věnuji sportu, primárně fotbalu, který jak hraji, tak i sleduji. V časopisu bych chtěl rád přispět v oblasti sociálních sítí, tvorbou audiovizuálního obsahu a grafického zpracování.

Za oponou (klávesnicí)

Vojtěch Vaniček – redaktor

- UFC featherweight champ 16/0
- dělám ze sebe chytřejšího než realně jsem
- psaní, rozhovory a mogging
- jsem goated

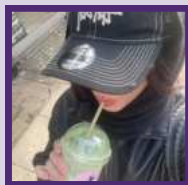


Max Huntley – ilustrátor, redaktor

Maluji obrazy v impresionistickém stylu. Píšu krátké články o různých událostech ve světě z politického či společenského pohledu. Taktéž se (nově) angažuji v novinářství.

Tereza Fulínová – redaktorka

Vidím smysl ve zpřístupňování kvalitních informací veřejnosti a jsem přesvědčena o významu relevantních médií. Chtěla bych se v budoucnu pohybovat v oblasti žurnalistiky a jsem si jistá, že zkušenost ve školní redakci mi pomůže nabrat cenné znalosti a pomůže mi přiblížit se k realizaci svých snů. Proto budu do našeho časopisu přispívat jako redaktorka. Chtěla bych reflektovat školní akce, výlety, podílet se na rozhovorech i anketách. Mým cílem je být kvalitní redaktorkou a co nejvíce se přiblížit profesionální práci v redakci.



Rozhovor s Jiřím Mádlem

Co byla Vaše hlavní motivace pro natočení tak velkého projektu?

Hlavní motivací bylo udělat příběh dvou bratrů, které můžeme ve filmu sledovat, protože je to příběh, který se týká mého osobního života. Ve chvíli, kdy jsem narazil na tuto redakci a na tuto dobu, věděl jsem, že je to ideální kulisa, kam tento příběh zasadit. Další motivací jsem dostal po bližším poznání redaktorů. Čím více jsem se dozvídal, tím větší motivaci jsem měl.

Jaký je Váš osobní vztah k tématům, které film zpracovává?

Můj osobní vztah k osmašedesátému je asi takový jako u každého Čecha, kdo se o tuto dobu zajímá. Je to událost, která z velké části určuje naši současnou identitu a to, jak věci vnímáme. Nemůžu říct, že bych byl obrovský fanda do historie, ale v nějaké míře mě zajímá, mám ji rád a vnímám ji jako důležitou.

Váš film rezonuje i s mladší generací. Jak se Vám to povedlo?

Vůbec nevím, jak se mi to povedlo. Kdybych na to měl klíč, tak to zopakuji. Může to být tím, že má film dostatečné tempo a tahle generace je taková vyblíkaná. Nemá vůbec žádnou pozornost a když na ni člověk s něčím musí, tak je to razance a rychlost. To ten film má. Bude to určitě i dějovou návazností. Jde to odněkud někam, jsou tam takzvané cliffhangery a člověk si pak klade otázky, jak to bude dál.

Jaké scény byly pro natáčení nejnáročnější?

Nejnáročnější byly všechny scény v redakci, protože když je hodně herců pohromadě, záběrování musí být přesné a zároveň časově úspěšné.

Film je dosti seriózní. Máte i nějaké vtipné historky z natáčení? (na zveřejnění)

Na vtipné historky z natáčení si nevzpomenu. Když režíruji, jsem většinou v takovém obalu a moc nezaznamenávám, co se děje kolem. Myslím si, že vtipné historky mají všichni kromě mě.

Tereza Fulínová, Karolina Krestýn

Když se z rádiové vlny stane tsunami

Proč se film jmenuje právě Vlny? Otázka, která zazněla po promítání při diskuzi s vnučkem Milana Weinera, legendárního šéfredaktora Československého rozhlasu. Název je symbolický. Připomíná jak rozbouřenost tehdejší doby, tak rozhlasové vlny, které byly hlavním nositelem svobodných informací.

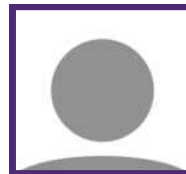
Režisér Jiří Mádrl se k tématu dostal už v roce 2009 během studií žurnalistiky. Zaujala ho kapitola o redakci Mezinárodního života, kterou vedl právě Milan Weiner. Když si uvědomil, že o těchto událostech veřejnost příliš neví, rozhodl se natočit film, který otevírá téma svobody slova, odvahy a zodpovědnosti. V následujícím článku bych vám tento snímek, chtěla přiblížit.

Film se odehrává v období pražského jara, později i během invazi vojsk Varšavské smlouvy a tím přináší komplexní pohled na tehdejší situaci. Taký sleduje příběh Tomáše. Mladého muže, který se náhodou dostane do redakce Československého rozhlasu jako technik. Tomášův příběh symbolizuje dilema mnoha lidí tehdejší doby. Měl by jednat proti tehdejší moci a bojovat za dobro, nebo se podřídit systému pod vlivem manipulace a možnosti ochránit rodinu? Snímek neukazuje jen práci novinářů, ale i odvalu studentů, jejich touhu po změně a spravedlnosti. Ukazuje kontrast mezi lidmi, kteří byli otevřenější světu, a těmi, kteří žili ve strachu. I když film zachycuje temné období, místy působí až euforicky. A to díky silnému emocionálnímu náboji a skvělé hudbě z 60. let.

Výrazné herecké výkony podali například Vojtěch Vodochodský, Tatiana Pauhofová, Stanislav Majer nebo Martin Hofmann. Právě Vodochodský, jako nová tvář, překvapil nejvíc a jeho výkon patřil k vrcholům filmu.

Po promítání jsme měli možnost diskutovat s panem Šmídem, vnučkem Milana Weinera, což zážitek z filmu více prohloubil. Film ve mně i spolužácích zanechal silný dojem a dlouho jsme o něm diskutovali.

Vlny nejsou jen o minulosti. Jsou výzvou nic nevzdávat, hledat pravdu a stát si za svým. Díky silnému příběhu a působivé atmosféře ve vás film zůstane ještě dlouho. A pokud vás ke zhlédnutí nepřesvědčil tento článek, možná to dokáže samotný Jiří Mádrl, v rozhovoru, který jsme s ním měli možnost vést.



Daniel Kalát – redaktor

Co mě nejvíc baví, je hra na kytaru a na bicí, sledování fotbalu a hraní počítačových her.

Aktivně hraju šipky – ano, to jsou ty do terče!

Žurnalistice bych se chtěl věnovat i do budoucna, takže náš školní magazín vidím jako velkou příležitost a zkušenost. Jelikož bych se chtěl věnovat novinářně v oblasti fotbalu, rád bych naše čtenáře a čtenářky informoval o různých událostech, co se ve světě fotbalu a sportu obecně dějí.

Jsem vděčným účastníkem školních výletů a exkurzí, takže budu rád přinášet informace i ze zákulísí těchto zájezdových aktivit. Recenze na počítačové hry či hudbu mi, doufám, také nebudou cizí.

Nakonec bychom chtěli poděkovat a pozdvihnout učitele, kteří nás provázeli při procesem vzniku našeho pilotního dílu!

Karolina Krestýn – redaktorka

Kája zdraví všechny čtenáře, zde je zapálená duše do umění. V redakci jsem, protože mě neuvěřitelně baví tvůrčí psaní.

Chci přispět svými texty, ale především básněmi, které by mohly spoustu lidem otevřít oči nebo pomoci najít sami sebe a zároveň to pomáhá mně reflektovat svoje myšlení na papír. A rozhodně jsem nikoho nedonutila sem jít :)



Mgr. Martin Broniř

Mgr. Štěpán Hamajda

Mgr. Eliška Kalová

Zápisy

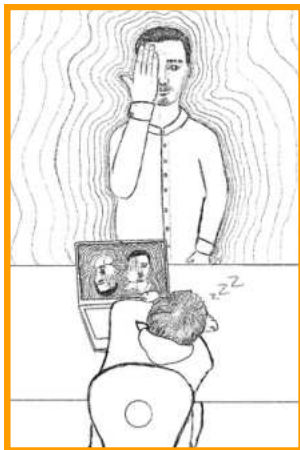
aneb jak to celé začalo

Den prvních letáků

Dneska jsem byla ve škole a jako obvykle NUDAAAA.

Nejzajímavější byla asi cesta tam. Nebo počkat... ještě jsem viděla nějaký letáky. O časopise či co. Úplně nevím.

Ale bylo tam něco o jídle?



První schůze

Ani nevím, jak jsem se tady ocitla, sedím na židli o velké přestávce a poslouchám dlouhý monolog Broniše. Co vůbec v nějakém časopise má být, jak to tady celé provedeme, jak si rozdělíme role a pak fakt hodně, ale fakt hodně omáčky okolo. Jediná pauza na nadechnutí byla, když přinesli občerstvení (trochu jsem se bála, že žádné nebude). Mluvení nepřestává a zabere to i dost času další vyučovací hodiny (nestěžuju si). Pak už jen odcházím ještě zmatenější, než jsem přišla...

No tak tohle všechno bude ještě sranda. Už se těším na další schůzku.

Šarlota Bauerová

6. Hnutí Stačilo! – 5,1 %

Heslo: „Fakt už stačilo!“

Tahle novinka na politické scéně sází na nekonkrétní naštvanost. Na koho? Na všechno. Budoucnost nejasná, ale zatím je to osvěžující závan vzteku. Voliči jsou převážně ti, co jsou ztraceni v nostalgii jejich mládí nebo „lepších a jednodušších časů“.

Kdo se topí pod čarou?

× Motoristé sobě – „Přednost má ten, kdo má dražší auto.“

Nová strana pro všechny, kterým vadí cyklostezky, omezení rychlosti a parkovací zóny, nebo neví, co s životem a myslí si, že za všechny současné problémy mohou feministky. Pokud vyhrají, dálnice D1 dostane konečně asfalt (ale jen pro auta nad 200 koní). Když započítáme to, jak se poslední měsíce prezentují kandidáti a člené této strany, není se čemu divit, že spadli pod hranici 5 %.

× SOCDEM – Jsou jako Nokia 3310: kdysi vládli, teď je skoro nikdo nepoužívá. Kampaň se rozjela na maloměstech, ale na města kde lidé znají i jiné dopravní prostředky, jako tramvaj. Na ta, na ta se zapomněla.

× Zelení – Měli by slušnou šanci, ale bohužel v Německu. Současně se řeší, jestli budou kandidovat s Piráty. Jak by řekl jeden moudrý muž: „**Hm, nevím.**“ – obě strany se zatím na tomto rozhodnutí shodnout, tak uvidíme na podzim.

Shrnutí:

Česko čekají další dramatické volby! Povede nás ANO dál vstříc lepším (nebo dražším) zítřkům? Rozpadne se koalice SPOLU dřív, než se stihne sejít na další tiskovce? A dokáže STAN přesvědčit voliče, že tentokrát už nebude žádná kauza?

To zjistíme brzy – ať žije demokracie!

Richard Karlík
Jakub Josef Šilhánek

Fiala vrací úder

„Do nedávna opoziční strana ANO vedla ve volebních průzkumech s podporou nad 36 %. Avšak průzkumy z posledních týdnů ukazují, že podpora rudých kšiltovek slábně a současná vládní koalice slušností vrací úder.“

Zkrátka česká politická scéna připomíná reality show, kde vítěz sice dostane moc, ale pravidla hry se mění každých pět minut. Podle nejnovějšího průzkumu Ipsos to zatím vypadá takhle:“

1. Hnutí ANO – 32,4 %

Heslo: „Nikdo vám nedá tolik, co vám my slíbíme!“

S betonovým náskokem drželo vedení. Lidé oceňují strategii „za všechno můžou ti druzí“ a vzpomínají na časy, kdy bylo levnější (i když vlastně nebylo).

2. Koalice SPOLU (ODS, TOP 09, KDU-ČSL) – 20,9 %

Heslo: „Spolu... dokud se to nezačne kazit.“

Tahle parta působí jako nefunkční manželství – sice spolu zůstávají, ale láska už to není. Voliči se jim drží, protože „nejdou sice nejlepší, ale lepší než ti druzí.“ (a je to koalice slušností) Za posledních pár týdnů SPOLU posílilo, nejspíš kvůli zelené a oranžové kampani.

3. SPD – 12,7 %

Heslo: „Nesnášíme všechno, kromě vlastních nápadů.“

Tahle parta je jako soused, který si pořád stěžuje, ale když mu nabídnete řešení, začne nadávat ještě víc. Voliči je berou jako pojistku proti nudě v politice.

4. Hnutí STAN – 9,0 %

Heslo: „Měli jsme průsvit, ale už jsme hodní.“

Stále si drží popularitu mezi voliči, kteří milují lokální politiky a starosty, nebo také mezi mladými. Jen je trochu děsí, že STAN občas bloudí i ve vlastním programu.

5. Piráti – 5,2 %

Heslo: „Internet zdarma, ale heslo neznáme.“

Drží se na hraně přežití. Dříve cool strana se teď snaží připomenout voličům, že jsou pořád tady. Bohužel se jim mezitím ztratil navigační software, hned po tom, co usekl jistěmu europoslanci ruku.

redaktorů

Záznam schůzky ze středy 23.4.

Redakce časopisu se sešla brzy ráno v Roháčově, aby se přiblížila k dokončení prvního vydání. Makali jsme místo programu ke Dni Země a volna přes 4 hodiny vkuse. Díky tomu se jednalo o nejdelší a nejproduktivnější schůzku redakce v celé její dosavadní historii. Během těchto 4 hodin jsme vymysleli, plánovali a realizovali několik projektů, které si můžete přečíst právě teď!

Mezi našimi projekty najdete například rozhovory s uchazeči o místo na našem gymnáziu. Z nich jsme se pokusili vybrat to nejzajímavější a naservírovat vám to na zlatém podnose!

Záznam schůzky ze středy 23. dubna

Redakce časopisu se sešla brzy ráno v Roháčově, aby se přiblížila k dokončení prvního vydání. Makali jsme místo programu ke Dni Země a volna přes 4 hodiny vkuse. Díky tomu se jednalo o nejdelší a nejproduktivnější schůzku redakce v celé její dosavadní historii. Během těchto 4 hodin jsme vymysleli, plánovali a realizovali několik projektů, které si můžete přečíst právě teď!

Mezi našimi projekty najdete například rozhovory s uchazeči o místo na našem gymnáziu. Z nich jsme se pokusili vybrat to nejzajímavější a naservírovat vám to na zlatém podnose!



Vojtěch Vaníček

Nevzdali to, a tak to je

Jak se povedl náš první koncert?

Bylo 8. 5. a my, redakce časopisu, jsme se sešli před budovou školy společně s dalšími spolužáky a vydali se směrem na Národní třídu.

Když jsme dorazili na místo, vyměnili jsme vstupenky na koncert za program a šli jsme se usadit. V sále jsme viděli několik známých tváří. K našemu překvapení jsme v hledišti zahlédli i bývalou třídní učitelku Ild, která zároveň vyučovala češtinu a dějepis, paní Kronavetrovou. Stihli jsme prohodit jen pár slov, když vtom zazněl gong, který oznámil začátek vystoupení.

Zhasla světla, hlas pana učitele Broniše oznámil zahájení a začala hrát hudba. Když se rozsvítila světla, čekal nás na pódiu jedinečný Kryštof Kuba v roli moderátora, o kterou se dělil s dalšími dvěma druháky Tondou Pomahačem a Danielem Kalátem. Show nám nabídla několik úžasných představení, která v nás zanechala radost, smutek i pobavení zároveň. Měli jsme příležitost vidět naše spolužáky zpívat, hrát na bicí, kytary a piano. Zdá se, že přeháním, ale vidět tváře, které vidáte každý den ve škole, stát na pódiu a dělat něco, co jim jde a co je naplňuje, je opravdu zvláštní a zároveň zajímavé.

Mezitím nám byly představeny i dvě podomácku vytvořené skladby. Duetem „Řikáš mi“ zavřeli pusu celému sálu Veronika Egrtová a Petr Jíran, které doprovázela Arbis Lemke na piano.

„The first time was so nice, I had to do it twice“. To přesně si řekl Petr, když vystoupil se svou rapovou skladbou „Čau, já jsem Petr“. Bylo to opravdu něco jiného, než na co jsme zvyklí, a věřím, že to nikdo nečekal. Domácky vyrobená skladba se mi zdá jako ideální kandidát na hymnu naší školy – ale to už asi předbíhám. Jen bych ji případně přejmenoval.

K zazpívání písně „Protože to nevzdám“ se na pódiu sešli všichni, kdo se na koncertu podíleli, a tím celé vystoupení uzavřeli. Poté už došlo na poděkování všem zúčastněným – od publika až po zvukaře. Proběhlo poslední zatleskání, poklona – a pohádce byl konec.

Po skončení jsme se vydali vyzpovídat několik zúčastněných pro zákulisní informace. Pokud byste chtěli vědět, co jsme zjistili, podívejte se na vlog z celého podvečera. Jak? QR kód vás nasměruje! My děkujeme za záživnou podívanou a budeme se těšit na další koncert nebo jakoukoliv akci vytvořenou našimi spolužáky.

Vojtěch Vaníček

Doporučeno algoritmem

Nevíš, co sledovat? Tady máš tipy!

Tato sekce ve školním časopisu slouží jako inspirace pro objevování zajímavých účtů na sociálních sítích, zatím pouze Instagramu. Účty jsou kategorizovány podle různých témat, tak aby si každý našel své, každý je pečlivě vybraný pro svou kvalitu a originální obsah.

Sport/Výživa

@jan.mejdr

- Profesionální fotbalista
- Fitness videa

@filipsido

- Atlet
- Vtipná i naučná videa o atletice

Memes

@tmbkofficial

- Grafické koláže
- Politická a společenská témata

@ohnive_kreslo_557

- Předabované známé internetové vtipy
- Internetové vtipy

Environmentální

@eliskaviravova

- Enviromentalistka
- Vzdělávací videa o udržitelnosti a přírodě

@ju.liekaletova

- Enviromentalistka
- Vzdělávací videa o udržitelnosti, politice a přírodě

@shluk.bunek

- Enviromentalistka
- Vzdělávací videa o udržitelnosti, aktuálním dění a modě

Filmý

@fuckinggoodmovies

- Klipy a doporučení na dobré filmy a seriály

@tarantinouniverse

- Fanouškovský kanál komunity fanoušků obdivujících kinenatografii Quentina Tarantina

@filmatic

- Klipy a doporučení na dobré filmy a seriály
- Žebříčky

@cineatomy

- Fanouškovský kanál komunity fanoušků dobré kinenatografie
- Klipy a fotky ze známých filmů

Matěj Zaplatilek
Richard Karlík

Bažanti a mazáci

Co nám řekli budoucí studenti Fostry?

Den Země,

který pro naše spolužáky znamenal relax a společně strávený čas (my jsme dělali časopis!), se u nás psaly přijímací zkoušky. Chtěli jsme se s našimi budoucími spolužáky seznámit ještě předtím, než se jimi skutečně stanou. Vymysleli jsme proto pár otázek, pomocí kterých jsme chtěli zjistit, jací jsou, co rádi dělají nebo kam se hlásili. Zkrátka jsme si o nich chtěli udělat obrázek.

Vyzpovídali jsme pět uchazečů a vybrali to nejzajímavější, abyste nečetli dokola jen to, že nevěděli, kam se hlásit, a že je jim všechno jedno.

• Proč zrovna Fostra? Byla to těžká volba nebo bylo ti to bylo hned jasné?

„Mně se Fostra zalíbila už v osmé třídě a v podstatě to byla jasná volba. Líbila se mi vizáž školy a její volnost v rozhodování, takže ano, byla to jasná volba.“

– Dáša, 15 let

• Na jaké ostatní SŠ jsi se hlásil/a?

„Přihlášky jsem nikam jinam nedala. Všechny tři jsem dala na International, Aspiru a Europeu.“

– Karla, 16

• Jaké jsou tvoje momentální dojmy z Fostry? Co lidé, prostory apod.

„Jojo, prostory v pohodě, až na toho učitele. Ten byl úplně mimo a přišel mi brutálně neschopnej. Ta učebna, ve které jsme byli dneska, mi přišla taková meh... no nic moc.“

– Lea, 15

• Máš už nějaký plán, co po Fostře? Vysoká škola? Sport? Rap?

„Já bych si chtěl otevřít barbershop. Školu beru spíš jen jako zastávku, kterou musím projít, abych se dostal tam, kam chci.“

– Max, 15

• Tung tung tung tung sahur nebo Bombardino croccodilo?

„Já to neznám a radši asi ani nechci...“

– Amí, 16

O koncertu z první ruky



O koncertu z druhé ruky



Üčinkující:

- Kryštof Kuba
- Daniel Kalát
- Tobáš Chyška
- Vít Pressl
- Michaela Švarzová
- Věra Succarová
- Samuel Haburai
- Veronika Egrtová
- Arbis Lemke
- Antonín Pomahač
- Alexandra Sokolova
- Petr Jiran
- Stanislav Miřanka
- Jakub Pražma
- Ondřej Blažek



Klub Mladého Diváka

Co je KMD?

- Klub mladého diváka (KMD) je jedinou institucí v České republice, která nabízí zákům 2. stupně základních škol a studentům středních škol divadelní představení v různých pražských divadlech na základě spolupráce s jejich vyučujícími.
- Divadla navštěvujeme jednou měsíčně.
- Naposledy bylo KMD na divadelním představení Kartonový tatka v Divadle v Dlouhé. Nebo také na představení Matka od Karla Čapka.
- Předplatné je za zvýhodněnou cenu, velké pozitivum z pohledu studenta



Richard Karlík

Mezi oblíbené z nich patří: Business & Management Engineering & Technology Art & Design Media & Journalism Health & Life Sciences International Relations & Politics.

Univerzita se pyšní nejen moderním vybavením kampusu, ale i praktickým přístupem, vysokou zaměstnatelností absolventů a jejich podporou mezinárodního prostředí. Mimo jiné nabízí i takzvaný „All-inclusive rent“. To znamená, že cena ubytování zahrnuje nájem, energie, internet, údržbu a pojištění, což usnadňuje plánování rozpočtu.

Cena školného ve Velké Británii pro mezinárodní začíná obvykle na 450.000 Kč/rok (15.000 GBP).

Coventry University jako jedna z mála univerzit v Británii nabízí velké stipendium pro studenty z EU, díky kterému se školné sníží až na nejnižší možnou částku, a to je 280.000 Kč (9.500 GBP).

+ Pokud se rozhodnete pro studium ve Velké Británii, máte zaručené bydlení.

Jestli vás nabídka studia v zahraničí oslovila, neváhejte navštívit stránky CZECH-US a pokud nemáte ještě jasno ve volbě oboru, určitě se obraťte na naše školní kouče, kteří vám budou určitě rádi k dispozici. Tato příležitost vám může pomoci nejen s překročením hranic vašeho státu, ale i s překonáním svých vlastních hranic.

CZECH-US

Výstup z komfortní zóny patří k procesu formace a neustále nás motivuje podnikat další věci, které stojí za to, i když se mohou na první pohled zdát nedosažitelné. Tato zkušenost vám dá odvahu, širší okruh známých, sebejistotu, možnost pracovat v inspirativním prostředí a náskok v kariéře, a to už vám nikdy nikdo nevezme. Buďme si vědomí našich možností v dnešním světě a pojďme je využít na maximum.

Studium v zahraničí není jen o změně místa, ale hlavně o růstu, který vás posune dál v osobním i profesním životě – tak se nebojte udělat první krok.

Tereza Fuřínová

Kam na

vysokou?

Nestihli jste přednášku o vysokých školách vzahraníci? Nezoufejte. V tomto článku najdete všechny potřebné informace odkazy na konkrétní stránky škol a naleznete zde i další motivaci, proč dát této zkušenosti šanci.

Dne 9. 4. 2025 jsme měli jako studenti gymnázia FOSTRA možnost zjistit více informací o studiu vysokých škol vzahraníci, a to prostřednictvím prezentací dvou zástupkyň univerzit, které spolupracují s agenturou CZECH-US.

Samotná přednáška začala představením agentury CZECH-US. Manažerka programu „Studium na vysoké škole vzahraníci“ Sabina Feldmanová svou profesionalitu rozhodně nezapřela. Dostali jsme spoustu informací, inspirativní příběh její cesty, která vedla do společnosti CZECH-US a velkou motivaci k našemu budoucímu studiu.

CZECH-US je agentura, která funguje jako zprostředkovatel studijních, pracovních a kulturně-výměnných programů vzahraníci. Od svého založení v roce 2003 pomáhá mladým lidem sbírat zkušenosti různých zemí po celém světě a aktuálně nabízí vycestování do více než 40 destinací.

Následně jsme byli seznámeni s nizozemskou *Fontys University*, která nám byla představena samotnou studentkou. *Fontys* je univerzitou sídlící ve městě Eindhoven, což je velmi industriální a progresivní místo. Samotná univerzita se zaměřuje více na praxi a nabízí spoustu stáží, projektů a příležitostí skrz propojení s firmami již v průběhu studia. Mimo to je na *Fontysu* uplatňován velmi pokrokový styl výuky, podpora inkluze a diversity a spousta zajímavých oborů, jako jsou například: Engineering, IT, Business, Economics, Marketing & Communication, Logistics a spousta dalších...

Cena univerzit v Nizozemsku je cca 2601€/rok.

Výhody: vládní granty pro pracující studenty (až 750€/měsíčně).

Poté nám byla představena *Coventry University*, což je moderní britská veřejná univerzita se sídlem v anglickém městě Coventry. Nabízí studium i v jiných městech, jako je například Londýn nebo Scarborough a nabízí širokou škálu bakalářských i magisterských oborů.

Kartonový tatka

Divadlo v Dlouhé – 14. 4.

István Tasnádi

Černá komedie ze středoevropské kuchyně

1h 35min

komedie

OVR: 6,5/10

„Úvod představení mě dost navnadil, cíle postav byly představené bez jednoznačné expozice, což vidím jako pozitivum. Humor nebyl nucený a dobře doplňoval zápletku konkrétních scén. Vyvrcholení zápletky v závěru představení mě dost zklamalo, napětí se v jednu chvíli přetrhlo a vše šlo z kopce. Půjde mi, jakoby celý závěr představení psal autor pod vlivem návykových látek, v jednu chvíli jsem sám nevěděl, co se na jevišti děje, ale přesto se mi divadelní představení líbilo, hodně jsem se nasmál, a proto hodnotím jako solidní nadprůměr.“

Doporučuji:

17–30 let

kontroverzní témata a černý humor



Richard Karlík

Čum z vokna



Jak vypadal náš výlet do Polska?

Výlet do Polska se určitě povedl. Každý tam zažil nějaký zážitek se svými kamarády, na který bude rád vzpomínat. Taký nás tento výlet ohromil a ponaučil.

Ve středu, po noční cestě autobusem, jsme ráno dorazili ke koncentračnímu táboru Osvětim, kde nám průvodci povídali o srdcervoucích příbězích tohoto místa. Se stejnými průvodci jsme se setkali v nedalekém vyhlazovacím táboře Březinka, kde jsme také měli prohlídku. K večeru jsme zajeli do Obchodního centra v Krakově, kde jsme se stavili na večeri. Potom nás čekala cesta na hotel a spánek.

Ve čtvrtek, po dobré snídani na hotelu, jsme sbalili věci a vyrazili do centra Krakova, přesněji na vrchol Wawel. Na Wawelu kde sídlili po několik staletí polští králové, jsme si prošli nádhernou Wawelskou katedrálou, (ale na katedrálu sv. Víta nemá), a někteří i muzeum.

Potom jsme došli královskou cestou na hlavní náměstí, kde jsme dostali rozchod na oběd a na nákupy. Pak jsme jenom došli k busu a vyjžděli směr Praha. Cestou jsme se zastavili ve Frýdku-Místku na večeri v OC, a také na benzinové pumpě na zdravotní přestávku. Potom nám zbývala jenom cesta po dálnici D1 a výsadek na Olšanech.

Výlet jsme si opravdu užili. :)

Richard Karlík



Druhá aktivita – hra na Ninji – měla velký úspěch. Byla to první fyzická činnost, která většinu třídy bavila, a dokonce jsme ji opakovali třikrát.

Ve třetí aktivitě jsme vytvořili kroužek a hráli hru, ve které jsme se měli rozhlížet kolem sebe a při setkání pohledů si vyměnit místa. Cílem bylo zapojit všechny a přirozeně se dostat do kontaktu i s těmi spolužáky, se kterými se běžně ne bavíme. Upřímně – jak často přijdete jen, tak za někým, s kým se běžně moc ne bavíte?

Při poslední aktivitě jsme byli rozděleni do týmů po pěti. Vedoucí položili do kruhu z lana čísla od 1 do 30 a my je měli postupně „klikat“ v co nejrychlejším čase. Aby to nebylo příliš jednoduché, v kruhu se směly dotýkat země pouze tři končetiny z celého týmu. Po třech kolech jsme měli zjistit průměrný čas každého týmu a pak jako celá třída navrhnout tři časy: jeden „na spokojně“, jeden realistický a jeden výzvoový. Zástupci týmů se na časech shodli a šli jsme na věc. Naše třída nakonec zvládla i ten nejtěžší časový limit.

Bohužel došlo k jistému konfliktu, když vedoucí kritizovali, že výběru časů se neúčastnili úplně všichni žáci a že se tak někteří nemohli projevit. Naštěstí se program už chýlil ke konci a situace nepřeostla v hádku, takže jsme ho zakončili bez větších problémů.

I když bych si program osobně nezopakoval, hodnotím ho kladně. Myslím si, že může být velmi přínosný pro první ročníky, které se teprve sblíží. Aktivita byla zábavná a připomínky většinou dávaly smysl. Jediné, co bych změnil, je přístup vedoucích – mohli být méně útoční a více otevření novým věcem. Místo rychlého úsudku by podle mě bylo lepší nejdříve pochopit fungování kolektivu třídy a až pak případně něco vytknout. Každý kolektiv je přece jiný.



Vojtěch Vaníček

Co si o nás myslí skauti

Několik týdnů zpátky se naše třída (I2D) zúčastnila programu Skautského institutu v Ulitě nedaleko Gymnázia Na Pražačce. V 8:20 jsme se sešli před budovou a vydali se vstříc neznámému. Přestože se část třídy opozdila (což nám bylo později jako celku vyčteno), začali jsme včas.

Program odstartoval klasickým seznamováním s vedoucími, kteří nám oznámili, že se dnes zapojíme do několika her a aktivit. Ty měly sloužit k tomu, abychom se lépe poznali a stmelili jako kolektiv. Podle mého názoru máme ve třídě dobré vztahy, ale i tak jsem do programu šel s otevřenou myslí – a myslím, že většina spolužáků taky.



První aktivita spočívala v tom, že jsme se měli spolužáků zeptat na něco, co nás vždy zajímalo, a poté jim napsat písmeno na papírek, který sloužil jako jmenovka. Samozřejmě jsme si napsali různé přezdívky, jako například „Pes“, „Skůtr“ nebo „Mešita“. To však vyvolalo podezření u dvou vedoucích, že se ve třídě vyskytuje šikana nebo diskriminace. Podezření si ponechali i přesto, že všichni s přezdívkami byli naprosto v pohodě. Soudit, že někdo někoho šikanuje po hodině strávené s daným kolektivem, mi přijde přehnané.

Expedice Vánoční Vídeň

Pět dní před Štedrým dnem se v ranních hodinách se uskutečnil výlet do Vídně se studenty prvních a druhých ročníků našeho gymnázia. Nejlidnatější a hlavní rakouské město je během adventu známé i oblíbené, především svými okouzujícími vánočními trhy.

Jakmile jsme dorazili do Vídně první zastávka bylo náměstí Hradín (Heldenplatz), kde jsme se po dlouhé cestě občerstvili, abychom nabyli sil do muzea týkajícího se života císařovny Alžběty. Zářila na nás krása barokního zámku Schonbrunn, který byl naproti. Vevnitř každý z nás obdržel svého elektronického průvodce se sluchátky, ten nás poutavě vedl do děje. Místnosti byly pečlivě zdobené, staré šaty vyvěšené a zájem si získali i milovníci obrazů.

Druhá a nejdůležitější zastávka byly právě ony, proslulé trhy na Rathausplatz. Osvětlené stánky se vším možným. Od svíček až po teplé pletené šály. Kdo měl mlsnou, mohl si koupit domácí perníčky, vánoční cukroví a učitelé třeba svařák.

Celkově se výlet vydařil, máme mnoho krásných i vtipných momentek a storytimů. Přistě ať Vás tam vidíme všechny!

Karolina Krestýn

Mezitím nám byly představeny i dvě podomácku vytvořené skladby. Duetem „Říkáš mi“ zavřeli pusou celému sálu Veronika Egrtová a Petr Jíran, které doprovázela Arbis Lemke na piano.

„The first time was so nice, I had to do it twice“. To přesně si řekl Petr, když vystoupil se svou rapovou skladbou „Čau, já jsem Petr“. Bylo to opravdu něco jiného, než na co jsme zvyklí, a věřím, že to nikdo nečekal. Domácky vyrobená skladba se mi zdá jako ideální kandidát na hymnu naší školy – ale to už asi předbílám. Jen bych ji případně přejmenoval.

K zazpívání písně „Protože to nevzdám“ se na pódiu sešli všichni, kdo se na koncertu podíleli, a tím celé vystoupení uzavřeli. Poté už došlo na poděkování všem zúčastněným – od publika až po zvukaře. Proběhlo poslední zatleskání, poklona – a pohádce byl konec.

Po skončení jsme se vydali vyzpovídat několik zúčastněných pro záklusní informace. Pokud byste chtěli vědět, co jsme zjistili, podívejte se na vlog z celého podvečera. Jak? QR kód vás nasměruje! My děkujeme za záživnou podívanou a budeme se těšit na další koncert nebo jakoukoliv akci vytvořenou našimi spolužáky.

